

Nauch en Leksjuun Platt

A bellije *Blootwuęsch* säät me *Flönz*.
Wat *janüüß kauß*, eß *ömmesönz*.

Bej *Stätzwenk blööß* dr Wenk va *henge*.
On *Kröęmele* dat send *kleen Kenge*.

Jrön Kättestrüsch send *Fuę* fü *Kning*.
En *Kluusterfrau* eß en *Bejing*.

Dr *Dopp* däm *schleet* me met de *Schmeck*.
En *wölle Mötsch* die eß *jestreck*.

Wer *spengße* deet, *räskięt e Ooch*.
Dr *Bändejäck* dat wor ene *Zoch*.

Wänn *Wawße kauch*, dann jit et *Schwaam*.
Wer heiser eß, dä hät dr *Jramm*.

Et *Üę* dat eß e *Meleşchorjaan*
on henk bej *Meleşchköh onge draan*.

Ene *Hoof* dat eß ene janze *Bärm*.
Besoffene die *hant se wärm*.

E *domm Jemuuls* eß *jäcke Kall*.
On *Töötejold* eß e Metall.

Däm eene *schleet* jet en dr *Laach*;
däm angere jet *op dr Maach*.

Ene *Nieselpriem* dä *laat mä sälde*.
Für »*koofoe*« säät me *mięschdens »jälde*«.

Me maat *et ovens* sisch *doheem*
met *Schluppe* a de *Fööß* bequeem.

En *Krent* eß *onzefrię* emme.
En *blejere Änt* kann janet schwemme.

Em *Böisch* stonn *luute Bööm* ęrömm.
De *Kirmesbude* nännt me *Kröęm*.

Ene *Knießkopp* jit net *jäę* jet af.
En decke *Brutschnett* eß en *Schnaaf*.

Ene *Latzepansch* eß dönn on *maare*.
Fü Sülze kamme *Höötkieß* saare.

Die Frau vam *Bruç* eß de *Schwięsche*.
En *Felzluus* eß e lästisch *Dięsche*.

Vam *Schnüzze* fuule disch de *Zäng*.
Verschweeßde Kläç die *rüsche* sträng.

Wer transpiriert, dä eß am *schweeße*.
Dä *Jäçdener* deet dr *Jaade jeeße*.

E *Fleejeschaaf*, merk me sisch liët,
dat eß e *Schaaf* met *Drøhtjefliët*.

En *Mutzpomm* fellt et Laache *schwoç*.
Wat *Lüschköpp* saare, eß net wohr.

Ene *frääsche Puut* eß *sälde* brav.
Dä *Schwadlapp* muult e *Uç* disch af.

Wer *angere ärjert*, dä deet *trieze*.
Wer *jitsch*, dä deet met *Wawße* spritze.

En *Kasterøll* dat eß ene *Keißel*.
Ene *Pröttel* eß ene *Uçreseißel*.

Die *usjeløsse* sisch *bedraare*,
send, wie me säät, *et Dier am jaare*.

Mem *Quespel* deet me *flöck* ens kehre.
Wer *Honde ropp*, krit *Hondefäçere*.

Van *Truff* on *Ööste* eß de Reed,
wänn et öm *Kaatespelle* jeet.

Ene *Buur* deet senge Acker *plööje*.
Wer janz genau *kick*, eß am *ööje*.

Jeballde Häng send decke *Füüß*,
Verkehrspolisse Wisse Müüs.

Völl *bonkte Bloome* send ene Struuß,
me kann och saare *Bloomepuuß*.

De *Kreie* dat eß *Oçvendschlacke*,
on *Bonne* jít et *kromm* on *schnacke*.

Zesaamedöjje dat eß *päesche*.

E kleen Jefährt dat eß e *Käe-sche*.

Für *päesche* kamme saare *quätsche*.

Ene schmale *Wäesch* dat eß e *Pädsche*.

Wer *falsch* wid, säät me, der eß *wöß*.

Wer *schlabbert*, hät et *Hämp bekööß*.

En *Koed* dat eß en decke Schnur.

Dr *Müere bout* us *Steen* en *Mue*.

Wat *onjekauch* eß, dat eß *rüh*.

En *Krees-Sääsch* eß ene *Hoot* us *Strüh*.

Bej *Koppeng* deet et *wih* em *Kopp*.

E *Lauch* em *Stromp* dat wid *jestopp*.

Et *Körfje* eß dr *Klengelbühl*,

on *Knöppschere* send *Ruësekühl*.

Wer *Kiësche* iß, dä *spöit* och *Käere*,

on *Knuëschele* send Stachelbeere.

Dr *Hengesch*, de *Fott* send sennjemääß

op Platt de *Wöet* für-et Jesääß.

Kabänes eß janz offebar

e *jruëß* on *präschتيش* Exämplar.

Wänn Opa a de *Jurke* daat,

hät dä *Komkommere* jesaat.

Völl *ahl jebbruchde Wa* eß *Krämpel*.

E *Been vam Döisch* eß ene *Stämpel*.

E *Wööbhoor* eß net joot frisiert.

Dat *Halëfjehang* eß *onrejiert*.

Ene *Fänneksfötzer* eß ene Mann,

dä *schwoe mä Jäld usjävve* kann.

Met *Maatwief* eß en Frau jemeent,

die ene *Kond om Maat bedeent*.

Wänn *Düre zoschlönn*, maat et »*paaf!*«

Dr Prinz *jrööß* drejmöql met *Alaaf*.

Mem *Hangdooch drüsch* me sisch de *Häng*.
Wọ janz völl *laub* eß, eß *jet mäng*.

Met *Kläębotz* meent me ene Mann,
dä net *bejzikde heemjonn* kann.

Vam *Röllsche Jaa* rieß me ene *Faam*.
Wer *op de Flüę* eß, eß *om Damm*.

En *Knalltüüt* eß prall *opzeblööse*,
ih dat me se kann *knalle lösse*.

Ene *Honk* deet *blätsche*, wänn-e bellt.
On wer ene *Klätsch* hät, eß *verkällt*.

Wer sisch *dr Laach verbisse* deet,
dä *helt sisch vri*, su joot et jeet.

Mem *Ponnejel* aa kann eene hōffe
en janze *Naat* lang joot ze *schlööfe*.

Ene *Köischeschözzel benge* Fraue
sisch öm, on ene *Kihl* hät *Maue*.

Ene *Schauter* eß ene *halęve Jäck*.
Plafong dat eß de *Zemmerdäck*.

Verschaube dat eß *usjeblesche*,
on kruffe heesch su völl wie *kreesche*.

Dä *wisse Klatschkieß* eß *Makei*,
ene Pflastersteen ene *Pavei*.

Liet eß et *Jääjedeel* van *schwoę*.
Bej *Nevvel* eß de *Luęet net kloę*.

Wer *wäldisch läęf*, on dat eß typisch,
dä hät et *jäę* em *Läęve üppisch*.

Ene *Käęk* dat eß ene schrille *Schrej*.
Dolangß eß emme och *vrbej*.

Et *Äng* vam *Brut* dat eß de *Kuęsch*,
on *Wawße* drenk me jääje *Duęsch*.

En ene *Klöößmann* send *Rosenge*.
Om *Schückelpäędsche rigge Kenge*.

Wer *ięsch* am *Ässe kore* jeet,
probiert, of et och *schmaache* deet.

Dä eene *kött flöck* an et Ziel,
dä angere *net us de Kühl*.

Wer *futelt*, der beschieß bejm *Kaate*.
Ene *Dröemeler* let op sisch *waade*.

En *Rutt* dat eß en *Fensterschief*.
Bej *Rään lööf Wawße duresch de Sief*.

Verbüült - dat eß su wie *verblötsch*.
Ene *Bahnebühl* dä dräät en *Mötsch*.

Wat *staats* eß, eß su völl wie *präschtsich*.
E *fimpschisch Källsche* dat eß schmäschtisch.

De *Flöcke* en de *Kiręsch* dont *lugge*.
Wer *Onkruk* usrieß, eß am *krugge*.

Schavuę on *Breetloof* eß *Jemöös*.
Brong Halęschohn dräät me a de *Fööß*.

En *Pütsch* eß keene schöne *Monk*.
Ene *Zäntner Weeß wọch hondert Ponk*.

E *ange Woęt* fü *flöck* eß *jau*.
Ene Stall fü *Kning* dat eß en *Kau*.

A *kriesches klaare* dat eß *Quaatsch*.
E *Jraasstöck* us de *We* heesch *Waatsch*.

Für-et he op dr *Punk* ze brenge:
Stööz eß Behei met nüüß dųhenge!

Met *Hälepe* aan helt jede *Botz*,
On an ene *Därmwenk* säät me *Fotz*.

Bejm *Hubbele* dų falle *Spian*.
Et *Ühmsche Düschtisch* krit dr *Drien*.

Bejm *Pläästere* eß et *stärk am rääne*.
On wer et *Krüz hät*, deet sisch *sääne*.

En *schäbbije Muul* dat eß en *Pütsch*.
On *Platt* dat eß en *Aat van Dütsch*.